

Znalecký posudek

XXX

Účel posudku:

psychologické vyšetření rodičů a dítěte ve věci XXX

XXX, nar. XXX
a jeho rodiče

Objednatel:

XXX
XXX
XXX
XXX
XXX

Vypracoval:

XXX, soudní znalec z oboru školství-kultura,
psychologie

datum vypracování: 3.12. 2020

Počet stran: 25

Počet příloh: 0

Počet vyhotovení: 4

XXX
 XXX
 XXX
 XXX
 XXX

Znalecký posudek z oboru psychologie,

psychologické vyšetření nezletilého

XXX

, nar. XXX

bytem

XXX

Na základě usnesení Okresního soudu v _____ ze dne 11.9.2020 má
 znalkyně z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace
 pedopsychologie _____ vyšetřit nezletilého XXX, jeho
 matku XXX, nar. XXX bytem XXX
 a otce XXX (dříve XXX, nar. XXX bytem
 XXX a vypracovat písemně znalecký posudek.

Ve znaleckém posudku má znalec posoudit a zodpovědět následující otázky:

1. Jaké jsou rodičovské kompetence rodičů (jejich výchovné schopnosti, schopnosti akceptovat právo druhého rodiče podílet se na výchově nezletilého a stýkat se s ním, schopnost vcítit se do potřeb nezletilého, apod.), zda jsou něčím omezené a jak?
2. Jaká je osobnost nezletilého, jaký vztah má k prostředí, ve kterém žije, zda a jak vnímá rozpory mezi rodiči, apod. ?
3. Jaký vztah mají rodiče k nezletilému a naopak?
4. Jaký je vztah mezi rodiči, zda jsou schopni spolu komunikovat a spolupracovat při péči o nezletilého?
5. Zda některý z rodičů negativně ovlivňuje nezletilého proti druhému rodiči?
6. Uvést případná další zjištění.

Výpis ze spisu

XXX²

XXX

XXX

XXX

XXX.

Psychologické vyšetření

Vyšetření dětí se uskutečnilo v mé kanceláři v XXX ve třech termínech. Dostavila se matka, otec a při dalším setkání oba s nezletilým. Všichni se mnou ochotně spolupracovali.

Použila jsem metody pozorování, rozhovoru, kresbu stromu, testy rozumových schopností (W-J, Raven), Osobnostní dotazník (MMPI), test ruky, Lüscherovu klinickou barevnou diagnostiku.

Vyšetření paní XXX

Dostavila se s téměř hodinovým zpožděním, bez omluvy. Uvádí, že měla problémy s pohlídáním synka- partner ztropil scénu své rodině, na kterou ona spoléhala, a hlídání z jejich strany nepřipustil. Přivezla ji její kamarádka, která s dítětem jezdí někudy po okolí v autě. To zařídila na poslední chvíli. (Pozvánku paní obdržela několik dní dopředu a babičku oslovila večer před termínem). Její čas při prvním setkání byl omezený, mají s kamarádkou ještě jiný program. Slečně byl poskytnut čas v čekárně na vyplnění osobnostního dotazníku. Ten v den vyšetření zapoměla vyplnit (po odchodu znalkyně), odevzdala pouze test.

V termínu, kdy byla domluvena společná návštěva slečny XXX se synem a jeho setkání s otcem, se nedostavila. V čase, kdy se měla dostavit, telefonovala, že synek má teplotu. Byla upozorněna, že by měla doložit lékařské potvrzení a byl jí poskytnut jiný termín.

V dalším termínu se dostavila opět se zpožděním, během kterého volal její kamarád, že se cestou setkali s autonehodou a zdrží se. Lékařské potvrzení o nemoci synka nedoložila, nešla tam s ním, i když měl v noci vysokou teplotu. Ta ale během následujícího jednoho dne pominula.

Paní přichází upravená, čistá. V kontaktu je bezprostřední, suverénní. Společenské konvence dodrží s rezervou (občas použije neslušné slovo, za což se omluví). Její reakce jsou rychlé, je bystrá, umí zapůsobit a tuto schopnost vědomě využívá.

Z rozhovoru

Malého měla mít babička. XXX ale volala jí, že to nejde. Otec to své matce zakázal, že ji nebudou nic ulehčovat. Hlídá kamarádka.

Z anamnézy: narodila se a vyrůstala z XXX. Maminka je potřetí vdaná, svého vlastního tátu už jako dítě nepoznala, zavřeli ho, když jí bylo asi půl roku. Pak už ho neviděla, až jednou ve 14 letech. Nezdaví ji, nestýká se s ním. Vyrůstala asi se třemi „náhradními tatínky“, jedinému říkala Tati, toho zavřeli, ale až potom, co se rodiče rozešli. S tím byli od malička do jejích 7 let. Pak tam byl mamky druhý manžel, byl mladší, než mamka a byl zvláštní. Vychovával ji, byl pořád doma, nepracoval. S tím se rozvedla a teď má dalšího manžela, s tím je 11 let, to je skvělý chlap. S tím má další dvě děti. Jsou o 16 let mladší, než ona. Když přišel do rodiny, to byla zrovna v pubertě, takže stál za mamkou, snažil se jí vychovávat. Je to super chlap. Je hrozně čestný, neudělal by nikdy malinkou levárnu, je pracovitý.

Když byla dítě, zažila mezi rodiči hádky, i mlácení. Ale nebylo to moc před ní. Měla v hlavě spíš zmatek.

Byla celé dětství upnutá na mamku, byly takové kámošky. Ale nedovolila by si nic. Občas maminka jako výchovný prostředek použila zákazy. Malovat se třeba nemohla až do 8. třídy, ven pozdě večer také nemohla.

Narodila se z rizikového těhotenství, asi proto, že měla maminka nervy s tátou, to i po jejím narození. Byla hodné miminko. Kojená byla krátce. Matka se jí přes své starosti věnovala, raný vývoj proběhl dobře.

Jako dítě byla hodná, až do 14 let nebyly žádné průšvihy. Ve škole jí šlo učení dobře, na ZŠ byla ve XXX. Učit se musela, spíš sama, maminka byla v práci, ale dohlédla. Chodila taky na doučování. Zájmy měla: chodila na atletiku asi 5 let, basket, tancování, plavání, samé sportovní zájmy, aktivity. Nic ji nebavilo dlouho, jen ta atletika jí zůstala. Sport ji baví doteď, chodila si běhat hodně sama do lesa. Nějakou dobu chodila do posilovny. Teď je vytižená péčí o XXX.

Ze základní školy šla na XXX, je vyučená. Pak měla výchovné problémy, bibla hrozně.

Pracovala v XXX tam odešla asi v 19 letech. Tam byla přerušovaně 3 roky, to jí domluvila maminka, přes kamaráda práci. Pracovala v XXX nejdřív pomáhala v XXX, pak tam potkala XXX. Naučila se rychle XXX. Pak pracovala i jako XXX. Tam se jí líbilo. Vrátila se, protože si tady v Čechách narodila sestra a když tu byla na návštěvě, našla si známost. Taky chtěla být se sourozenci. Pak pracovala jako XXX. Tam byla, dokud neotěhotněla. To bylo asi 2 roky. Teď je na mateřské, ale už chce jít do práce, potřebuje peníze. Měla jezdit s XXX ale z toho sešlo kvůli pandemii. To by dělala přes víkendy, když má malého tatínek. Musí si dodělat zaškolení.

V pubertě se chytla špatné party, začala hulit, fetovat. Tak asi od 16. Byla to tráva a perník, občas. Maminka z toho byla špatná, snažila se to řešit, ale nedokázala. V 17 letech odešla z domu, bydlela s jedním klukem. V XXX se srovnala. Když se vrátila, problémy pokračovaly. Měla vždycky slabost, když někoho potkala, tak do toho spadla. Perník šňupala. Závislá nebyla, bylo to příležitostné, vždy se z toho dokázala vyspat. Je to podle ní v hlavě.

Nikdy nevyroběla, jen distribuovala. Byla za to souzená. Dostala podmínku, XXX i. To byla trestaná poprvé v životě. Podmínka by měla vypršet teď někdy. Nemusela chodit k probační službu. Když toho přítele zavřeli, začala chodit znovu do práce a drogy nebrala. Byl to šok, byla dva dny zavřená na cele předběžného zadržení. Pak šla za maminkou, byla u ní, ale bydlela sama. Pak si vzala drogu, když byla těhotná, bylo hrozně vedro, měla preklampsii, byla vyřízená. Pak se stavila jedna kámoška a dala si s ní maličko

perníku. To bylo měsíc před porodem. Ale pak porodila o měsíc dřív, plánovaně, Císařem. To rozhodl pan doktor, šla na pravidelnou kontrolu. Proto u ní zjistili ty drogy. Dala si to náhodou dva dny před tím. Od té doby drogu neměla, nesmí, protože má podmínku. Už by ani nechtěla, kdyby si dala, zbláznila by se z XXX je živý. Nemyslí si, že by se k tomu vrátila.

Zkušenost s drogou- bylo to promrhané mládí, žádné užitečné lidi nepotkala. Co ji k tomu vedlo? Hlavně ji ovlivňovali lidi kolem. Pak to je takový pitomý koloběh. Nic to k životu nepřidá dobrého, mezitím utíká čas, je to na prd. Kdyby mohla, tak to všechno vrátí.

Muži v jejím životě: od 14 do 18 měla jediného kluka. S tím pak už i bydlela. Tuhle známost si zkazila kvůli fetování. Pak měla jednoho, kterého zavřeli. Všichni tihle lidi něco špatného dělají. Pak po návratu z XXX byla s tím, kterého pak zavřeli, bydlela s ním. Kromě těch drog byl dobrý, měli různé zážitky, akce, byl zábavný. S tím se bavila, měl ji hrozně rád.

S XXX se znala dlouho, prodával jí drogy. Pak spolu žili, byt sehnala ona na pronájem. Zezačátku to bylo dobré, ale brzy se začali hádat. Brzy otěhotněla. Přitom ve 14 letech jí řekli, že nebude mít děti. Nejdřív si to nechtěla nechat, ale on byl šťastný, přemluvil ji, aby nešla na potrat. Teď je ráda. Pak ale pořád někam jezdil, podváděl jí, i když byla v porodnici. Měla z toho v těhotenství nervy.

Když přijela z porodnice, třeba 4 dny nebyl doma. I v té době fetoval, trávu a perník. S péčí o miminko jí nepomáhal, moc se o něj nezajímal. Byla hodně u maminky, ta jí pomohla. Jeho maminka je hrozně hodná, taky pomáhala, jezdila za ní. Brala si ho pak, když byl větší, i na hlídání.

Pak přestal distribuovat, věděl, že by ho zavřeli, protože to postihlo všechny ostatní, s kým se bavil. Ale nikde nepracoval, nic nedělal, půjčoval si na nájem. Jeho maminka mu taky půjčovala, byli všude zadlužení. Pořád se hádali, přišla mu taky na nevěru. Věděla, že s ním nechce být. Nikdo z rodiny ho taky neměl rád. On nechtěl z bytu odejít. I když tam byli mnohokrát policajti. Nechal ji na tom bytě, ale všechno si odstěhoval, úplně všechno. Neměla nic ani pro malého. Pak jí dělal naschvály, třeba odjel s XXX nechtěl jí ho vrátit. Lezl její rodině na zahradu, choval se jako šílenec. V té době chodili pořád na předběžné opatření, domlouvali se na sociálce. Ty bylo nejhorší období. On malým jel třeba na ten test na drogy do nemocnice. Psal jí zprávy různé. Musela ho udat za stalking. To skončilo někde u přestupkové komise. Oni byli pak už rádi, že se je zbavili. Partner nechápe, že se budou muset ještě tolik let bavit.

Po soudu dali střídavou péči. Sama se s ním ale vídat vůbec nechce, protože je pokaždé scéna. Proto si malého předávají skrz jeho matku. Vozí ho jí na víkendy. To funguje. Občas se zpozdí, musí pokaždé shánět odvoz. XXX pomáhá maminka.

Jaký on je? Je poznamenaný tím, že 16 let seděl. Měl problémy i s rodiči, je asociální. Nemůže být mezi normálními lidmi, nemá si s nimi co říct. XXX hrozně miluje, umí se o něho postarat. Má už straší děti, ale ty se s ním nebaví. Teď, když je synek větší, umí ho i zabavit, myslí na něho. Přebalí ho, vykoupe. Nechápe, že potřebuje i její lásku. V tom mu škodí. Neuvědomuje si, že potřebuje i jí. Ona mu ho nebere. Ví, že se mu s ním nic nestane. Nebojí se. I když si třeba vezme drogu, zvládne to. Jako otec je v tomhle dobrý, dokud je to dítě malé. Ale v životě nemá nic, co by mu mohl ukázat. Nemá záliby, kamarády. Asi teď do práce chodí, to je snad poprvé v životě.

Ke své povaze: neví, co říct. Rozhodně není dokonalá, je temperamentní. Společenská. Má ráda lidi kolem sebe. I s XXX chodila ke kamarádkám, co měly děti. Chodila i do XXX, tam ale XXX mlátil děti. Ale chodila ke kamarádkám, co děti mají, on je má rád. Neumí si představit, že by byla zalezlá doma a nic. Potřebuje zážitky, i malý.

Jako maminka: je málo důsledná. Olík zlobí daleko víc, než u něho. Všechno mu říká desetkrát. Dělá si z ní legraci. Myslí si, že to chyba je. Ale neumí to udělat jinak, je jí to líto. Když by mu dala na zadek, pak jde na víkend k němu a mrzel by jí ten pocit, že na něho byla hnusná. Ví, že by na tom měla pracovat. Jinak ho miluje nejvíc na světě.

XXX je taky hrozně společenský. Je moc akční. U ničeho dlouho nevydrží. Každého mlátí. Pořád potřebuje pozornost. Není to dítě, které by koukalo na televizi, to vydrží 10 minut. Na televizi mu pouští XXX. Moc dlouho nevydrží. Večer kouká na večerníček. Miluje dráhu na vláčky, tu dřevěnou. Má rád skládačky, velké puzzle, to dělá s ní. Potřebuje pochválit. Na to, jak je malinký, sleduje, jestli se ona dívá. Miluje vodu, chce se koupat i vícekrát za den, dovolí mu to tak dvakrát.

Jak to doma dělají? XXX: nevstává pravidelně. Nasnídá se, k tomu mu pustí pohádku. Všechno chce dělat sám. Nechá ho v pyžamku. Snaží se ho učit na nočníček. Jde jen když chce. Někdy si dojde sám na velký záchod, vyčůrá se a sám spláchne. Pak si hrají, ona přitom dělá oběd. Vařit tedy moc neumí a ani ji to nebaví. Někdy dostane něco od babičky, XXX maminky, z toho pak vyjdou několik dní. Něco tedy taky uvaří, nebo si objedná. Po obědě někdy jde malý spát, někdy ne. Podle toho, jak je unavený a co mají v plánu na den. Když se mu nechce, nenutí ho na sílu. Pak jdou třeba za kamarádkou, ven na hřiště nebo za maminkou. Hřiště miluje, tam se vyblbne.

Začal pěkně mluvit, umí i krátkou větu. Pojmenuje všechny, má hezkou výslovnost. Zajímá ho, co je co. Má rád písničky, zkouší tancovat. Básničky ne, ty mu nechte. Tak jednou do týdne mu čte pohádku, ale nevydrží ji ani poslouchat. Musí to být knížka s obrázky. Snaží se mu věci pojmenovávat. Chce ho dát do školky. Doma už je bez plínky. Na čůrání si přijde někdy i říct. Problém byl, že čůrá na zeď- když se mu nevěnuje, když třeba vaří. Má legraci z toho, když něco vyvede. Třeba se vykadil do ruky a přinesl jí to. Vynadala mu, řekla mu, že se to nedělá. Na zadeček mu nikdy nedala, jen přes plínu. To se musí, ale má z toho legraci. Ví, že ho to bolet nebude. Vadí jí, že mluví sprostě, a že mlátí děti. To je tou nedůsledností. Jinak to všechno zvládá dobře. Když vaří, XXX musí najít nějakou aktivitu. Ale zlobí, pomaloval jí obývací. Nejhorší je, že chce vařit s ní, přisune si židli ke kuchyňské lince. To je hotová. Musí to zvládnout.

Přechody zvládá, vždycky se těší na babičku. Už v pátek to ví. S babičkou mluví telefonem. Babičku s dědou miluje. Ona je s nimi zadobře. Dnes ho měla také hlídat, ale XXX jí udělal scénu, že nesmí. Vychází dobře s celou rodinou, angažuje se i neteř.

Jí pomáhají maminka se sourozenci, občas ho měli i přes noc, vlastně asi jednou. Sestře jsou 4 roky, bratrovi 9 let. Takže si s mamkou někdy hlídají vzájemně. Jen málokdy. Maminka chodí do práce, má toho sama hodně. Její manžel je hodně v práci, ale XXX bere jako dědu. Má také pradědu- jejího dědu. Ale všichni se teď bojí toho koronaviru. Musí to zvládnout sama.

Na posudek tu jsou, protože on chce střídavku. Kvůli tomu ona pak nemá příspěvky na bydlení. On to chce taky kvůli tomu. Dělá jí hrozné problémy. Když se rozhodne, nevrátí jí ho. Neví, kdy mu rupne a bude zase dělat naschvál. Taky dítě má být u mámy. On stejně chodí do práce, nejvíc ho má jeho máma. A navíc, když chce pohlídat o jeden den víc, jako teď, udělá scénu. Stejně to je tak, že ho má celý týden ona a on na víkendy. Jde mu o příspěvky, alimenty neplatí. Teď to má dané soudně, dluží jí 20 000 Kč. Za celou dobu jí poslal 1000 Kč.

Neche mu ho brát, takhle na víkendy to je dobré. Chtěla by, aby se s ním dalo normálně domluvit. Kdyby si XXX chtěla nechat. Stejně s ní bude muset komunikovat. Jiné řešení není. Jeho máma to odnáší, je chudák. Počítá s tím, že mu nebude dělat naschvály. Bude šťastná i za tohle. Snad časem se to nějak udělá. Vždy, když chtěl, vyšla mu vstříc, nikdy mu neřekla ne. I když měla něco sama v plánu. Řekla si, že si to ten kluk víc užije. Je to nesmysl, dělat naschvály. Neví, proč on to dělá. Za každou cenu jí musí škodit. Neuvědomuje si, že když ublíží jí, ten kluk to taky odnese.

Zdravotní potíže nemá, jen jí bolí záda, má skoliózu. Potřebovala by nějaké cvičení, ale nechodí zatím. Jí prášky, ví, že to je na nic.

Kouří, tak 8 cigaret denně. Alkohol si dá příležitostně, třeba o víkendu na nějaké akci.

Věnuje se naplno dítěti. Občas si zajde s kamarádkami. Třeba si zatancovat jednou za měsíc. Na výlet někam, třeba na hrad nebo tak. Určitě by chtěla pak jezdit i se synkem.

U psychologa byla kvůli XXX, v XXX, kvůli tomu stalkování. Tam ji poslali z OSPODU. Byla tam dvakrát jen. Byla tam 4 hodiny. Pak jednou taky byla na škole, kvůli tomu zlobení.

Když se s ním asi před měsícem náhodně setkala, měli scénu kvůli psům. Bouchla ho a on jí to vrátil, až se bouchla o auto. Zavolal na ni policajty, že ho bouchla. Dostali oba pokutu.

Na čem nejvíc záleží? Na důvěře, na zážitcích a blízkém okolí, koho máte kolem sebe. Je důležité mít kamarády.

Přítele teď nemá. Chtěla by mít hlavně klid, najít si nějakého chlapa, ještě jedno dítě, najít si dobrou práci. Jenže má XXX. Chtěla by být zámečnicka nebo malířka pokojů. Kadeřnictví nejde kvůli zádům.

Osobnostní dotazník

Validizační škály ukazují na nedbalé vyplnění (s tím koresponduje krátký čas i škála VRIN), množství nekonzistentních odpovědí. Protokol je interpretovatelný. Osobnost se jeví jako výrazně nezralá, zaměřená na vlastní prospěch. Vysoká je škála antisociálního chování (RC 6), což nese problémy v sociálních vztazích. Má excesivní a nerealistické požadavky, vyhledává pozornost a sympatie. Ale sama se vyhýbá hlubší emocionální angažovanosti, je konfliktní, má sklon k přetvářce a podvádění. Necítí se morálně zavázaná k uvádění pravdy. Pokud jsou na ni kladeny požadavky, pocituje naštvání. Je nedůvěřivá k motivům druhých, podezřívavá a s problematickým vztahem k autoritě. Jedná s potlačovanou zlobou a hostilitou, která se při vypjatých situacích může projevat nebrzděnou explozivitou. Má malou schopnost objektivního posouzení, je spíše sebestředná a ze svých problémů činí zodpovědné okolí, nepřijímá zodpovědnost za své jednání. Spíše se přeceňuje, tvrdohlavě prosazuje své zájmy. Má velkou sebedůvěru a potřebu vzruchu, aktivity. Může mít proto problémy s adaptací. (Pd 87, Pa 80, RC4 81)

Baum test

Kresba svědčí o impulzivité, vykořeněnosti, nestabilitě. Žije ve světě ideálů, přání. Její ambice převyšují možnosti. Staví atraktivní sebeobraz a kontakty s druhými na velmi vratkém a nejistém základě. Nemá ve svém zázemí ani sama v sobě oporu, jistotu, stabilitu. Má dobrou schopnost navazování sociálních kontaktů, chce se ukázat v dobrém světle. Dokáže být živá, radostná, bezstarostná. Ve vývoji je naznačeno prožití traumatu. Je citlivá, zranitelná, má schopnost bezkonfliktních vztahů. Umí pružně reagovat a využívat situaci ve svůj prospěch.

Test rozumových schopností

celkově se rozumové schopnosti posuzované pohybují v pásmu průměru. Je obratná, pohotová, se schopností rychlého vhledu. Hůře umí postřehnout skryté souvislosti, nejde pod povrch věcí. Má ale dobrou schopnost orientace v praktických běžných situacích života.

Projektivní nedokončené věty

Odpovědi jsou impulzivní. Je patrná vysoká sebedůvěra až sebestřednost- nepochybuje o svých schopnostech, neprožívá obavy, bere život, jaký je. Není přecitlivělá na reakce okolí, nenechá se jimi vykolet. Mezi preferované hodnoty patří zábava, klidný a jednoduchý život. Svě mateřství prožívá samozřejmě a nevnímá je jako zatěžující, syn pro ni není prioritou, které by se ve všem přizpůsobovala.

Vyšetření pana XXX

K vyšetření se dostavil včas, přiměřeně upravený. V kontaktu dodržuje společenské konvence, chová se podřídivě a velmi ochotně. V projevech je otevřený, bezprostřední, suverénní, občas je patrná snaha se stylizovat.

Sděluje, že má problém mluvit o synovi a u toho nebrečet. Je to kvůli tomu, že partnerka se odvolala vůči střídavé péči, kterou soud schválil. On se vším souhlasil, vše odkýval a nestačilo jí to. Jak alimenty, střídavou péči a všechno.

Nelíbí se mu, jak matka vychovává syna, soud po celou dobu nepřipustil žádné svědky, nikdo neví, co se tam děje. Obrátila proti němu i jeho rodinu, OSPOD. Přitom měla pervitin při porodu. On skončil na chodbě s rozbitou hlavou, musel volat zámečníky, aby se dostal do bytu. Cítí, že je v právu, jde si jen za svým. Ona je strašný člověk, hezký obal a vevnitř je to tak zkažené. Soudu dával nahrávku, kdy jí našel stříkačku v peněžence. On musí všechno prokazovat, jí to všechno soudy věří. To je proto, že byl trestaný.

Z anamnézy:

Vyrůstal v neúplné rodině, vychovával ho nevlastní otec, jeho otec odešel, když mu byl rok. Že je táta nevlastní, zjistil až ve 14 letech. Nevlastní otec pracoval ve XXX, XXX, normálně byl zaměstnaný. Maminka pracovala jako XXX. V 16 letech odešel z domu, když se zastal matky, protože ji otec mlátil. Měla na vybranou, jestli vyhodí jeho, nebo partnera, ale nezastala se ho.

Otec se opíjel, proto on nenávidí alkohol, byly scény, hádky. To poslouchali se ségrou v pokojíčku, brečeli.

Má polorodou sestru o 3 roky mladší, s tou vyrůstal. Od táty má o hodně mladší sestru a bratra, ale ti vyrůstali s tátou. Se sestrami se stýká. Se sestrou XXX měli dobrý vztah, byl takový její ochránce. Dělá pokladní v obchodáku. Teď díky synovi se začal se svou rodinou stýkat, tak se i s ní vídá. Má dvě dcery, XXX občas jeho synka hlídá, má ho ráda, on se na ni upnul. Až musí utíkat, vždy se na nějakou ženskou nelepí. Taky na jeho dceru nedávno. Dokáže být i zlý, když on tam není, začne ji něčím bouchat. Myslí si, že ženské si od syna nechají víc líbit.

V jeho raném vývoji nebyly žádné komplikace. Chodil do školky, ale to si nepamatuje. V základní škole se s ním celou dobu táhlo, že nebyl hloupý, ale líný. Báł se jít domů, otec ho za známky mlátil, občas utekl. Odpoledne se moc neučil. Těšil se vždy na pátek, kdy se zbaví té školy. Ze strany rodičů asi nebyl moc ke škole vedený, moc si to nepamatuje. Jako kluk sportoval, hrál fotbal, bojové sporty, až do 17 let. Ze XXX ho vyhodili kvůli chování. Ve škole měl problém s autoritou, to se s ním táhlo. Chodil za školu, byl drzý, bývaly i dvojky z chování.

Učil se XXX ale jen dva roky, pak ho vyhodili kvůli chování. V té době ho mamka vyhodila i z domu.

Nikdy nepracoval systematicky, občas nějakou příležitostnou brigádu. Jako vyhazovač a tak. Až teď, když se mu narodil syn, má stálou práci. Kvůli rodině. Dělá XXX. Na dohodu. Byl požádat o přídavek na bydlení, tak proto musí mít práci. Před tím byl u XXX, tam ho to bavilo, byl to noční provoz. Ale bylo to málo peněz, tady má více. I když to je těžší práce, ale to mu nevadí. Pracuje asi tak rok. Několik let před tím, než se synem stěhovali, neměl už dobrý vztah s partnerkou, ona lítala po diskotékách, on se věnoval synovi.

V 17 letech utekl do XXX. hledala ho Policie pro krádeže, výtržnictví, vydírání, více menších prohřešků. V XXX pobýval na ulici, byla tam spousta lidí, národností, bylo možné tam žít. Když se vrátil, zavřeli ho, dostal na rok jako mladistvý. Bylo to v XXX. Pak byl trestaný ještě 7 x. V roce 2002 to bylo za drogy, distribuci. Od té doby jen řídičáky, mařenky a tak. Od 2010 do 2022 má zákaz řízení.

Když nebyl ve výkonu trestu, živil se kšefty a trestnou činností.

Oženil se v 19 letech, byl ženatý 10 let. Z manželství má syna, rok 1993. Před tím měl v 17 dceru s přítelkyní, která věděla, že s ním nechce být, vychovávala ji sama. Alimenty platil, ale pak si ji osvojil její přítel. S dcerou je v kontaktu, asi v 21 letech si ho vyhledala, teď mají spolu dobrý vztah. Syna vychovával do jeho 6 let, pak šel do VT. Když byl ženatý, dělal příležitostně práce, bez smlouvy. V manželství byl vlastně 6 let, dá se říct, že mu to klapalo. Ale byl ještě mladý, nevybouřený, měl nějaké ženské, nechodil domů. Ona by měla mít svatozář, všechno to vydržela, starala se o kluka. Se synem má vztah špatný. S manželkou bývalou se už taky nevidí, syn ho nechce.

Soužití s jinou ženou neměl, jeden vztah měl 6 let s přestávkami. Pak měl lásku, která mu umřela v náručí, to bylo před 10 lety.

Paní XXXX zná od jejích 17 let. V té době už užívala drogy, jezdila za ním s kamarádem, se kterým žila. Až teď, když se dostal z vězení, pozvala ho na návštěvu, neví, proč tam šel, dali se do kupy. Spolu užívali drogy. Ve chvíli, kdy přišla do jiného stavu, byl problém s její rodinou. Musel si změnit příjmení, zapírat sám sebe. Její rodiče jsou snobové, mají spoustu peněz. Snažil se té rodině vyhovět. I když její matka věděla, co je dcera zač, měla taky problémy. Po nějaké době, když byli spolu, se to její rodina dozvěděla. Až když přišla do jiného stavu, tak byl průšvih. Nejdřív ho nenapadlo, že si to nechá, ale ona se rozhodla si to nechat. Když tvrdí ona, že ji přemluvil, aby si to nechala, to je lež. To je právě to, co ho dostává, že mu lže do očí.

Nechápe, že ona říká, že si na něho jako na otce nemůže stěžovat, to říká i u soudu. Ona to dělá jen z toho důvodu, že ona je ta hvězda, která se umí postarat o děcko. To je jako její máma, která si XXXX půjčí jen na efekt.

On pro ni udělal všechno, miloval ji. Byl šťastný, že otěhotněla, ale řekl jí, že to bude na ní, ať si to rozmyslí. Půl roku po porodu XXXX přišla do jiného stavu znovu. Říkal jí, že to je na ní. Celou dobu, co je XXXX na světě, čekal na její rozhodnutí. On dítě chtěl. On narození kluka žije jen pro něho.

Ve vztahu s paní XXXX – ona k němu asi začala něco cítit, až když spolu byli nějakou dobu. Koupil jí první poslední. Stálo ho to hodně peněz. Někakou dobu hrál automaty, to pak přestal, veškeré peníze, co měl z trestné činnosti, jí dával do domácnosti.

Když se narodil syn, nechal trestnou činnost, ale přestal mít peníze. Ona začala lítat po hernách s kamarády. Pořád čekal, až se vrátí. Seděl doma, staral se. Když měl ledvinovou koliku, volal jí, aby přijela, ale nevěřila mu to. To vše se v něm strádá, nedokáže s ní ani komunikovat.

Teď konečně se snad blýská na lepší časy. Před 14 dny ji zásahová služba zatkla u vaření pervitinu. Doufá, že k tomu soud konečně přihlídně, že ta holka je opravdu zlo. Má třeba nahrávku, co se dělo u nich, když už tam byl XXXX. U ní se shromažďují lidé, co užívají drogy, ona lítá po nocích, hlídají ho feťáci. Před 3 týdny ji napadla u její matky, dala mu pěstí do obličeje, když držel XXXX v náručí. Volal policii, protože jinak mu to nikdo nevěří. Musí to dělat, aby dokázal že nedělá nic špatného. Ona se přetvařuje, je zlá, falešná, zákeřná. To ho dostalo.

Nevíce mu vadí, že mu dělá naschvály, není schopna přiznat chybu. Tvrdí, že drogy nebere, neprodává. Přitom má vysoký nájem, nikoho nezajímá, kde na to bere. On musí oficiálně všechno dokládat, aby prokázal, že žije normálním životem. Ale jí všechno všichni věří. Ona má deficit.

Nepodmíněné výkony trestu pro něho neměly žádnou odstrašující funkci, šel to tam prožít. Žije poctivě od té doby, co se narodil XXXX. Nechce dopustit, aby XXXX měl život jako ona nebo on. Už k tomu směřuje. Vidí to na něm, jak se chová. Je to před 14 dny, co mu udělal takovou věc, řekl mu „do píči“. Zopakoval to desetkrát. To nemá od něho. To tam slyší od těch feťáků u ní. Mlátí vařečkou do zrcadla, vzal mu ji a jednu šupnul. Ona mu za to vynadala. U ní nemá režim. Všechno, co ten kluk získá, je u něho, pomáhá mu celá rodina.

Její ale ne. Jí nemá kdo pohlídat XXX, volá jeho rodině. Když šla na operaci, vzal si volno v práci a hlídal. V práci mu to nevěřili. Ale to byla na interrupci. Den na to byl soud, tam udělali z něho kripila. Má tu drzost se odvolat, aby neměl střídavou péči. Je zoufalý. Už neví, co má dělat, soudu dal spoustu informací.

Včera když chtěla hlídat, nezavolala jemu, ale ví, že se zlobí za to poslední. Volala jeho matce v neděli, že nemá kdo hlídat XXX. Matka šla do práce. Jindy si nechává hlídat cizími lidmi, třeba člověkem, který prodává drogy. Když on ho má, tráví ten čas s ním. On to proto včera matce zakázal, aby hlídala, i. XXX. Nebudou jí vycházet vstříc. On zavolá jeho rodině jen, když něco potřebuje.

Když ji potká, naskakuje mu husí kůže. Potom, co proběhlo naposled, kdy ho napadla. Nevrátil jí to, ustál to. Byl i u nějaké kinezioložky, asi dvakrát, pomohlo mu to. Teď to všechno dělá kvůli XXX. Rodiče mu pomáhají s jídlem a tak, ale jen proto, že vidí, že šlape. Její rodina jí ale nepomáhá, dali jí kartu a ona si z toho kupovala hlouposti. Teď ji dědeček s matkou nepodporují, protože se nechová, jak má.

Jemu jde o XXX. Nedokáže pochopit, že neuzná ani tu střídavou péči. On musí i jeho matku přesvědčovat. Nechce mu povolit změnu příjmení. Vypráví o něm, že dělá naschvály, přitom on si jí nevšímá, má zablokovaný telefon. Když se s ní setká, vždy proběhne něco, co je špatně. Předávání zajišťuje matka. Alimenty platí, i když něco splácí, co může. Při té střídavé mají platit oba, ale ona měla mateřskou, tak ji měl dávat 2000 Kč měsíčně.

U něho se to vyvíjí k lepšímu, má ty změny stabilnější. Proto věřil tomu, že to dopadne dobře, není proč to zrušit. A pak ona to odvolání. Nechce být ten, který má určené nějaké dny, chce mít vliv na tu výchovu.

Po tom všem by nejraději zažádal o výlučnou péči. Ale ustoupil. Ale ať ji sociálka dohlíží, co se tam děje. Sociálka u ní nebyla, ani u něho.

XXX vyzvedává v pátek po práci u své matky, snaží se skončit co nejdřív, v jednu, ve dvě. Máma už je stará, celodenní péči by nezvládla. U babičky se najedí a jdou domů pěšky, přes celý XXX. To je taky věc, matka jede pro něho, i když nemusí. Nesedne s ním do vlaku, raději se vymlouvá, že přijede pozdě. Nebo jeho máma pro něho k ní jede. Zase by to mohl otočit proti ní. Nehlásí ale, že předávání neprobíhá, jak má. U soudu on sedí úplně bokem, koukají na něho jako na nějakého vyvrhele.

Když má kluka, věnuje se mu. Jdou třeba do parku. Miluje mašinky, traktory. Miluje mašinky v televizi. Na oběd chodí k babičce. Večeři mu chystá on. Má režim- po obědě chodí spát. Ráno se vzbudí docela brzy, maximálně na osmou hodinu. On je vzhůru, je zvyklý. Připraví mu snídani, aby si vybral. Několik možností. Malý s jídlem dělá trochu cavyky. Nají se v postýlce, pustí mu k tomu televizi. Dá mu, na co má chuť, aby ho nemusel nutit. Pak se nají, nesmí si ho moc všímat. Dopoledne jsou doma, podle počasí mají program. Někdy jezdí za kamarády na návštěvu. V létě byl s ním dovolené. Hraje si rád s mašinkami, má desku s kolejiemi. Sám nevydrží, musí mu pomáhat. Koupil mu autodráhu, to ho baví. Hraje si s ním. Pak jedou na oběd k jeho mamince. Jemu nejde se nevěnovat. Když si jde zakouřit na balkónek, hned ho volá. Je schopen nabíjet pistoli 50x za sebou. Je schopen to dělat třeba hodinu. Pro něho to je taky záprah, ale je rád. Přes týden chodí do práce nebo je doma v depresi, žije pro ten víkend.

Výchovné problémy s ním žádné nemá. Jen když vidí, že mu nemůže nějaké věci vysvětlit a odnaučit. Aby měl autoritu. Ostatní to nedělají, ani jeho matka, ani slečna XXX. Asi se všichni bojí, že by je neměl rád. On taky s tím má problém, ale musí mu to vysvětlit, že některé věci se nedělají. Snaží se mu to víckrát říkat, ale on to dělá natruc. Musí mu to zopakovat 10x. Pak řekne, že jde pro vařečku. Dokud ji ale neuvidí v ruce, nic to s ním neudělá. Na zadek dostal přes plíunku, celkově asi 3x za život. Je povahově asi i po něm, ty špatné věci. Je to asi nějak dané. Ale ten charakter by měli vytvářet.

Chtěl by, aby byla ta střídavá péče. Ale potřeboval by, aby mohl věřit, že je u matky

v dobrém prostředí. Sám si myslí, že teď je pro XXX střídavé péče nejlepší. Pokud by ale měl OSPOD nějaký dohled. Ale ona měla být kontrolovaná, kašlala na to, nechodila, OSPOD to ví, ale nic neudělal.

Vždyť ona měla drogy už po porodu. To udělal chybu, že se jí zastal. Zahrál to na to, že byla psychicky špatná. Nikoho nenapadlo, že to je nesmysl, musela to mít děle. Ale v té době bylo důležité, aby ji ta rodina neodkoplá. Proto se jí zastal. Drogy brala celé těhotenství, nepřestala ani po porodu.

Střídavá péče byla nastavená jinak, ale oni si odsouhlasili, že to bude takhle, kvůli práci. To odvolání bylo z její strany naschvál. Výlučnou péči nechce z principu toho slova. Proč by člověk, který nezpůsobil všechny problémy, měl to všechno odnést. On neudělal nic špatně. Po tom, co mu provedla. Že šla za jeho nevlastním otcem, že si nechal změnit příjmení. To, že na něho vytáhla informace o jeho trestní minulosti. Přitom tím nic nezískala. Ona je ten člověk, co dělá věci špatně. On ne. Ona kvůli tomu synovi nezměnila nic. Nenaplnuje ji to, nechová se jako máma. Sám to vidí u svých známých, jak ty ženské to mají jinak, když mají dítě. Ona si v pátek začíná žít ten svůj svobodný život. Pro ni je dítě módní doplněk.

On si s XXX od malička piplá, vstával k němu. Od plínek se od něho staral. Bojí se, kdo teď se bude XXX věnovat, když tam on není. Neví, čeho se ten kluk leká. Ona je hysterka, dělá scény a řve. Párkrát to málem neustál, aby jí nevrátil facku. Ale udržel se.

K její povaze: je sobecká. Nikdo ji nezná, jako on. Po nějaké době, když s ní žil, k tomu začala sklouzávat. Je povrchní, sobecká. Dokáže být hrozně zlá. Jak je na těch drogách, je hrozně bezcitná. Je schopna se vám smát do ksichtu. Nemá k tomu klukovi takový vztah.

Sám se nechoval jako dobrý člověk, nebyl. Ale má srdce. Teď musí všechny přesvědčovat, že se zlepšil. Neměl komu se vypovídat, až teď jezdil na kineziologii do XXX. Tam se mu ulevilo. Chodil tam, aby se mohl u soudu ovládat. Celý život s tím měl problém, že neovládal emoce. Je hajzlík, ale lidi, které miluje, pro ty by se rozkrájel. To jsou v současné době dva, tři lidi - XXX jeho dcera a kamarád. Nikdo z rodiny, protože ta rodina mu svým způsobem pomohla k tomu, kam to dotáhl. Sestře to nemá za zlé. Ale s matkou se hádá, protože ona věří slečně XXX. Nechává si zadní vrátka, aby jí kdyžtak XXX půjčovala, kdyby to špatně dopadlo. On s rodinou vychází jen kvůli XXX, díky němu. Ale matka se ho nezastala, když ho otec vyhodil z domu. Matka XXX miluje, ale slečna XXX dokáže udělat i tam zle.

On k ní teď necítí nenávist. Je to těžké říct. Nejraději by zapomněl, že existuje. Není zhrzený, dělá se mu z ní úplně zle. Nedokázal by na ni ani sáhnout. Když odcházel od ní, nebyl tam žádný stalking. Byla situace, když ona mu volala, že má XXX teplotu. Doporučili jí pohotovost, on tam pak jel, ale zjistil, že tam nikdy nebyla. Proto jel k ní. Pak se odstěhovala, ani neřekla, kam. Adresu nahlásila až na upozornění soudu, zatímco on musel hned.

Nejlepší pro XXX by bylo, aby byl u něho. To se řeší už celý rok. Začali řešit školku. Ráno by si ho tam dal, odpoledne by si ho vyzvedl on nebo někdo z rodiny. O víkendech by byl u něho, jako dosud. Kdyby XXX šel do školky, bál by se těch jeho problémů s dětmi. On je dokáže praštit, musí se hlídat. Má kamarádku, která má kluka autistu a dcerku s opožděním. Na ty byl hodný. Ale když to dítě je zdravé, dokáže na ně být zlý.

XXX si na nočníček řekne, ale ne pokaždé. Plínky má i na den. Slečně XXX se svlékl a vykalkal se na podlahu. U něho nechce ani na nočník. Dal by ho do soukromé školky. Platí se 3 500 za tři dny v týdnu. Celý týden by tam nechodil, hlídala by ho matka nebo

XXX. S tím placením školního by mu pomohli rodiče.

XXX je chytrý, vnímavý, trochu lftostivý, hned chce zvednout, natahuje. Je kouzelný.

U matky je pořád hluk, hodně lidí. On to ví od kamaráda, který tam chodí. Je to malý byt, XXX v tom musí být. Ví, že ho někdy matka nehlídá. Je na internetu, na sociálních sítích. Kluk si pak vyžaduje pozornost.

Drogy nebere od té doby, co se od nich odstěhoval, drogu nepožil. Jen si dá občas trávu. Tak dvakrát do týdne. Doma. Po tom dobře usne. Když tam je XXX, spí s ním, usne lépe. To je asi dva měsíce, když jsou spolu v posteli. Dřív spal v postýlce, protože z ní nevylezl. V jeho posteli dělá skopičiny, usíná déle. Jeho postýlku odstranil, aby tam měl víc prostoru na hraní. Tady u něho usíná lépe, usne třeba s flaškou v puse.

O tom, jak to dělá matka, on se dozví od babičky, své matky. Té to ona řekne. On tomu ale nevěří. Spolu nekomunikují o ničem, ani o výchově. Ona se ho třeba zeptá, jestli se mu pokaká na podlahu. Odpověděl jí, že u něho to nedělá. Posadí ho na nočník a musí tam být, dokud něco neudělá. Nesmí se mu ustoupit.

Někdy má malý divné chování. Nemůže se před ním svléknout, moc ho zajímá přirození. Jeho dceři sahá na prsa. Neví, proč to dělá. On ho za to nijak nepeskuje, ale neodhaluje se před ním. Je mu to divné, úchylné.

V bytě je nešťastný, je tam sám. Ženskou hledá, ale neví. Nyní nemá ani žádné zájmy, chodí do práce, odpoledne spí u televize. Když má syna, věnuje se mu naplno. Televize mu nefunguje, kouká se z internetu na něco. Ale moc ne.

Drogy užíval 20 let, s přestávkami. Nebyl závislý, že by bez toho nemohl žít. To poznal teď, když toho ze dne na den dokázal nechat. Ve stresu, než bylo to první stání. V té době spal 3 – 4 hodiny denně. Ale bál se si cokoli vzít. Protože musel na OSPODU všechno nahlásit, byl pod kontrolami. V té nespravedlnosti, že se na něho po telefonátu partnerky začali chovat jinak, to nezvládl. Rozčílil se a neustál to. OSPOD stojí od té doby proti němu. Zpočátku měl co dělat, aby mohl s ní jednat. Jeho kontrolovali a ji ne, tvrdili, že k tomu nemají pravomoc. A vzápětí mu udělali zkoušku.

XXX přehlásil trvalé bydliště, aby mu mohl udělat pas a aby získal příspěvek na bydlení. Ten nedostávají, protože ona mu odmítla podepsat souhlas. Sama ho přitom nebere. Pokud by měli střídavou péči, dostávala by ho taky. Ale ona to neřeší, má peněz dost. Pas mu matka odmítla udělat. Ona u soudu se vším lže. I jeho matce, ona pak kvůli tomu má problémy. Třeba jí nakecá, že je na brigádě, on pak zjistí, že byla na výletě.

Drogy měl pervitin. Šňupal, kdysi před 10 lety i jehlou. Lépe po tom fungoval. Už to ale nemělo ten účinek, spíš to byl zvyk, psychická berlička. Došlo mu to až za poslední 3, 4 roky. Vidí, že tehdy neuměl se věnovat synovi. Dnes dělá, co dělala tehdy jeho manželka. Syna neviděl. K tomu musel dojít.

Zdravotně je na tom dobře. K lékařům má nějaký blok, k doktorovi by ani nešel. Jen vstupní prohlídky. Měl ledvinovou koliku. Zatím si nenechal vyšetřit tu žloutenku. Měnil lékaře, protože ten jeho zemřel. Zhubnul, protože měl nervy.

Kouří, tak 10- 15 denně. Alkohol nepije vůbec, má k tomu odpor. Nechutná mu to.

XXX tahá nudle z nosu, máma mu to nedělá. Vysmrkat se neumí, to ho učí babička. Nejvíc mu vadí, že mluví vulgárně. Od té doby, co od ní odešel, jí nikdo nedal test na drogy. Přitom byla zfetovaná. Dokázat to nikdo nezkoušel. Když ji staví policie, má takovou vodičku na jazyk, která to zneutralizuje a nic to neukáže. Ona to umí, pohybuje se v tom.

Taky jezdí s XXX riskantně autem. Nebaví se s ní. Proto nemůže slyšet ani XXX v telefonu. To mu chybí.

Všechno dělá kvůli XXX, ví, že to je zátěž, zodpovědnost. Na spravedlnost můžou věřit jen lidi, kteří se neseťkali s nikým, kdo byl trestaný za věci, které neudělal. Soudce to samozřejmě vidí zvnějšku, chápe, že mu nevěří. Má tam nějakou minulost.

Ideální představa o životě: být šťastný, mít rodinu. Chtěl by, aby mohl chodit do práce, aby mohl zaplatit, co má. Matka mu pomáhá s jídlem. Koupí XXX, co může. Chtěl by nějakou partnerku, třeba i s děckem. Přes třicet. Ví, že by se k tomu dítěti dokázal chovat normálně. Zlý není, našel by si k němu vztah. Muselo by to být asi dítě XXX věku,

Zvládat to jako normální chlap, co má rodinu. Drogy mu nechybí, rozhodně ví, že se dá vydělat na nich lépe, ale nechtěl by to. Vždycky to všechno dělal pro ženskou. Když měl ty předchozí děti, tak to tak nebral. Teď má motivaci. Všechny ženské to obdivují, že se dokáže postarat o XXX. Je z něho unešený, tak ho asi rozmazloval. Celkově se k němu chová XXX tak krásně, že to se nedá pochopit.

Babička s dědou mu nahrazovali rodiče, byli skvělí. Bydleli v. XXX, umřeli oba, babička asi před 6 lety, děda před 14. Nemá to v sobě srovnané, nemohl se s nimi rozloučit, byl zrovna ve výkonu trestu. Babička vždy čekala na něho, jezdil tam na víkendy. Tam jezdil jako domů, přes týden trpěl. Bydleli tam s matkou do jeho tří let. Měl s nimi podobný vztah, jako má XXX s jeho mámou. Babička s dědou s ním chodili na výlety, na houby, co ho bavilo. Jako on s XXX, chodí do lesa, pak ho nese na ramenou.

XXX mu pomáhá, jinak by to neustál. Ví, že vylítne rychle. Neumí to zvládat. Stalo se mu to na OSPODu i u soudu. Proto se snažil to změnit, protože ty úřady na to koukají na všechno. To je stejné u toho XXX, je hned lítostivý. Neví, proč to má. On dával vždy těžko najevo své pocity. Před někým brečet, to je jako slabost.

Ona jako maminka: nevidá ji, co je s ním sama. Proto neví. Prvních půl roku to vypadalo, že to bude dobré. Když se rozhodla, že bude mít dítě. To byl šok, už to, že si to nechala. Musí jako máma ho mít ráda, fungovat. Ale pak poslouchá v hádkách, že ji XXX zničil postavu a že ho neměla mít. Neví, co by na ni ocenil jako na matce. Než se odstěhoval, nebyla schopná ho ani uspat, běžela za kamarádkami. Dávala ho spát do postýlky a nechala ho uřvat, třeba 2 hodiny. Ani tam za ním nešla. On tam šel třeba třikrát, dal mu flašku a spal. Ne ho nechat stát u postýlky. Ona říkala, že se to má dělat, nechat uřvat, to měla od nějaké kamarádky.

XXX s těmi přechody nemá problémy, jde rád. Když je u něho, nikdy si po mamce nestýská. Když se ráno probudí, volá jeho: Jednou mu řekl, že nechce domů. Řekl to víckrát během víkendu, i babičce. Neví, co to znamená. Pro něho to je všechno nové, učí se s děckem komunikovat. Ví přítom, že ona ho nemlátí. Ale ona ho nevychovává. To, co předvádí u něho, to ona nemůže zvládnout. On ho má neustále za zadkem. Nezvládala to, když byli spolu, volala mu, když brečel.

Nemá jí za zlé, že šli od sebe. Když poznal, jaká je. Jsem zásadový, nedělá věci, které nechce, aby dělali ostatní. Třeba když ho někdo za zády pomlouvá.

Předpokládá, že se ona vrátí k tomu svému bývalému, neodešla z té společnosti. Celý život měla chlapy kvůli prospěchu. Toho předešlého poslala do basy, utrácela a on to platil. Proto on se hrozí toho, v jakém prostředí ten syn žije.

Osobnostní dotazník

Validizační škály ukazují na platný protokol a schopnost sebereflexe. (F 47, K 29)
Osobnost se i v sebeuposouzení jeví jako nevyrovnaná, emočně nestabilní, s malými zábrany k antisociálnímu jednání. Je vnitřně křehký, ale současně v obraně specificky necitlivý, anetický. Projevuje se jako narcistický, velikášský ve svém sebehodnocení. Vyhledává pozornost a sympatie a má nerealistické požadavky na vztahy. Vůči druhým motivům druhých je nedůvěřivý, zvýšeně podezřavý. Bývá tvrdohlavý, když si rigidně prosazuje své zájmy a svůj pohled na svět, schopnost korekce ze strany okolí je malá. Je výbušný, hádavý, nedůtklivý. Hostilitu a zlobu se snaží potlačovat, což může způsobovat častější explozivitu ve vypjatých situacích, kdy se cítí (i neoprávněně) ohrožen. Závažné psychické problémy popírá pomocí racionalizace a přesunem viny na druhé.

Baum test

Kresba svědčí o potřebě se prosadit, uplatnit. Je patrný složitý psychický vývoj s horším zvládnáním pudových impulzů, které přecházejí přímočaře k jednání. Snaží se své pocity zvládnout, stahuje se do obrany. I to vede k labilitě, menší předvídatosti v chování. Má silné pocity útoků z okolí, je proto ostražitý a podezřívavý, staví si silné hranice. Vnitřní prožívání není příliš koordinované, prožívá zmatky a neklid, hůře se soustředí. Je patrná vysoká vnitřní citlivost, kterou má potřebu promítnout do vyvolených spolehlivých vztahů.

Test ruky

Reakce jsou bezprostřední, impulzivní, velmi rychlé. Je zaměřený více na svět vztahů, než na svět věcí. Projevuje se vysoká citlivost a současně potřeba ochrany, obrany. Současně jsou patrné obavy z kontaktu s okolím. Skór agresivity ani patologie není zvýšený.

Lüscherova klinická barevná diagnostika

Volby svědčí o velké vnitřní nevyrovnanosti a zejména citlivosti vůči přijetí, uznání. Bojuje proti podřízenosti, je přetížený, přecitlivělý, lehce zranitelný, předrážděný. Hájí své aspirace a práva a vyžaduje respekt. Chce se prosadit, být uznán za kompetentního, pro své bezpečí potřebuje kontrolu nad situací. Proto se chová nadřazeně, chtěl by se prosadit originálním způsobem, jako mimořádná osobnost. Snaží se udržet svou předrážděnost pod kontrolou. Hledá netrpělivě možnosti, jak se uplatnit a prosadit, nechce se spokojit se současnou situací, brání se proti nudě. Okolí silně nedůvěřuje, pochybuje, že mají lidé schopnost mu porozumět. Proto se má na pozoru a snaží se distancovat. Chce zvládnout požadavky, respektovat situaci a projít jí bez konfliktů, činit dočasné ústupky, kontroluje se. Dlouhodobě ale taková situace v něm vyvolává napětí, cítí se přetížený, potřebuje proto bezproblémové, nekonfliktní vztahy. Chtěl by si ve vztazích zachovat vnitřní nezávislost.

Test rozumových schopností

Celkově se rozumové schopnosti posuzovaného pohybují v pásmu normy. Má schopnost zorientovat se v běžných situacích praktického života a přenášet své zkušenosti na obdobné situace pomocí abstrakce.

Projektivní test nedokončených vět

I do projektivních odpovědí se promítá silné zaměření pána k jednomu cíli- vychovávat syna. Je také patrná vnitřní citlivost i narcistní zaměření a snaha ukázat se okolí v dobrém světle a obstát. Také je zde zpracováváno zklamání ze vztahu s bývalou partnerkou a usilovná snaha se distancovat. Má poměrně vysoké sebehodnocení, proklamuje prosociální postoje vůči druhým, umí se ale také prosadit (nebo o tom má fantazie).

Pozorování společné činnosti XXX s otcem

Otec se synkem přijeli k vyšetření vlakem, dostavili se se zpožděním, ale otec se za ně předem omluvil. V čekárně XXX setkává matku, vítá se s ní. Ta vzápětí na mou prosbu odchází do vedlejší místnosti, což chlapec bez problémů zvládá. Věnuje se činnosti v čekárně s otcem. Chlapec přirozeně začíná prozkoumávat prostor čekárny, otec jej sleduje, snaží se mu bránit v nebezpečných aktivitách (manipulace s varnou konvicí)- zabraňuje mu v přístupu vlastním tělem. Otec dokáže použít některé výhodné výchovné taktiky: pracuje s hlasem (ztišení), s pohledy z očí do očí, přizpůsobení polohy těla, úsměv. Opakováním a rozvíjením slov, které chlapec řekl, přispívá k řečovému vývoji. Hůře zvládá dávání hranic chlapci: zkouší odklonit jeho pozornost, což nějakou chvíli vydrží, ale na druhou stranu jej nechává tékat mezi činnostmi, aniž by měl snahu ho vést k dokončení jedné. Jakmile chlapec odkloní pozornost, otec se mu přizpůsobuje v novém zaměstnání, tím ho nevědomky utvrzuje v tom,

že to takhle je správné a může být. Sám mu nabízí nové podněty, což chlapce občas rozptyluje (nechceš pít, jíst...). Aktivitu jednoznačně určuje chlapec, otec se přizpůsobuje. Chybou je, když mu otec v jednom okamžiku věc zakáže a vzápětí dovolí. V zásadě je ale schopen alespoň potenciálně nebezpečným činnostem chlapce zabránit.

Při ukončení setkání se XXX s otcem loučí, odvezen bude matkou. Nejprve se s ním zdraví stručným pozdravem, později za ním v punčoškách vybíhá ještě na vnější chodbu. Otec mu dává pusku, ale upozorňuje ho, že nemá boty. Posílá ho zpět za matkou.

Společná činnost XXX s matkou

Na přítomnost matky XXX reaguje přirozeně, živě, přijímá ji, projevuje spokojenost. Chlapec pokračuje v experimentování s pro něho zajímavými věcmi - varná konvice, čaj, plechovka s kávou. Matka mu dává o hodně širší prostor, hranice se sice snaží velmi jemně obhájit, ale dělá to nedůsledně a v podstatě podléhá synově diktátu. Chlapeček klape na varnou konvici, toho si matka nevšímá. Ví, že je vypojena z elektřiny. V jednu chvíli mu ale oznamuje, že tohle se nemůže, odvolává se na mě, že se budu zlobit. Vzápětí si s ním ale hraje na stejné téma. Nechá mu vhodit pytlík s čajem do studené vody - poté, co si to XXX prosadil, ztrácí již o tento „produkt“ zájem. Ani matka si toho nevšímá. Sama má velmi slabý repertoár výchovných technik, kterými by chlapce usměřňovala. Zkouší mu činnost zakázat (to se nedělá), ale nijak netrvá na tom, aby její zákaz byl respektován. Zkouší synka odklonit k jiné činnosti, což se jí nedaří. Pokud dělá něco, co nesmí (například čmárání tužkou po stole), komentuje nad jeho hlavou skoro bezradně, že ji prostě v tomto neposlouchá. Chlapeček po celou dobu projevuje velký neklid a nesoustředění. Matka mu nabízí různé podněty, ale nechává ho volně mezi nimi přebíhat. Zda bude jíst, pít, čemu se bude věnovat, to jednoznačně určuje po celou dobu synek. Matka při hovoru s ním opakuje jeho výrazy a napodobuje i výslovnost (šišlá).

Matka si všimla, že chlapec má plnou plínu, volá přes dveře na otce, zda má jinou. Ten jí plínu poskytuje.

Pozorování činnosti a odhad vývojové úrovně projevů nezletilého XXX :

Přichází v doprovodu otce, přiměřeně oblečený, čistý. Zvládá samostatně pohyb, poskakuje, schody střídá, s oporou. Jemná motorika: zvládá kleštičkový úchop, opozice palce je v pořádku. Experimentuje s plochou papíru - čará. Kruh neuzavře, kreslí bez představy. Soustředění je krátkodobé, nechce se zaujmout řízenou činností při vedení dospělého - krátkou dobu. Sám pije i z hrníčku, zkouší jíst lžičkou, ale je krmen. Hygienické návyky nemá, stolicí neudrží, je na plenách celodenně. Poznává známé osoby, ale není fixován, vstupuje do kontaktu bez ostychu i s osobou neznámou. Nemá budované hranice, nereaguje na pokyn „nesmíš“. Řeč je rozvinutá přiměřeně věku - používá aktivně několik slov, spojí je do krátké věty. V řeči se vyskytuje vulgarismus, který používá situačně adekvátně (pokud narazí na překážku, k vyjádření nespokojenosti či pro získání pozornosti dospělých).

Na mou přítomnost reagoval chlapeček bez výraznějších projevů, bez náznaku strachu či údivu. Spíše s mírnou zvědavostí. V jedné chvíli se bez dohledu rodičů, kteří se domlouvali v čekárně, dostal i do mé kanceláře. Přirozeně ji zkoumá, jeho pozornost přitáhl přímotop. Rodiče v té chvíli nezkoumají, zda zde dělá něco nebezpečného, ani jeden z nich není ve střehu. Hranice mu dávám sama, což se dítěti velmi nelíbí. Afekt ale rychle překonává změnou prostředí.

Souhrn, rozbor, závěry

Vyšetřila jsem chlapce ve stáří dva a čtvrt roku a jeho rodiče. Rodiče žijí již několik měsíců odděleně. Soudním rozhodnutím byl svěřen do střídavé péče rodičů, její interval nyní probíhá tak, že otec jej má na víkendy, matka přes všední dny- na základě dohody. Matka se ale vůči takovému soudnímu rozhodnutí odvolala.

Rodiče mají mezi sebou velmi napjatý vztah. Matka demonstruje shovívavější postoj, sděluje, že otce je připravena respektovat. Takový postoj je ale částečně na efekt, matka je sociálně o hodně zdatnější a umí této výhody využít. Také je její postoj umožněn její povahou, která je pragmatičtější a laxnější, navazuje nepříliš hluboké vztahy, takže nebyla tak zraněna rozpadem vztahu. Dále je její postoj k otci dán i hodnotovou orientací, kdy syn není jednoznačnou, jedinou a nejvyšší prioritou v jejím životě. Ať jsou již zdroje jakékoliv, je to výhodnější postoj, než je ten otcův. Otec se neskrývá se svou averzí vůči bývalé partnerce. V souladu se svou osobností prožívá zejména velmi intenzivně pocity nespravedlnosti, kdy ji vnímá jako upřednostňovanou všemi (i soudem a orgánem OSPOD). Velké napětí ve vztahu, které se odráželo i navenek a k jehož následkům byly několikrát přizvány různé orgány (Policie, OSPOD)- zejména v lednu a únoru 2020, mírně pominulo poté, co bylo vydáno soudní rozhodnutí. Po matčině odvolání ale znovu zejména otec má potřebu se stále k chování matky a prožívané nespravedlnosti vracet. Otec se nevyhýbá silné kritice matky, poukazuje na její chování jak v minulosti, tak v současnosti, chce dokázat její lži. Je přesvědčen, že jeho syn žije u matky v závadovém prostředí a že není schopna mu dávat dobrý vzor. Také matka ale hovoří o tom, že sice nemá problém syna otci dávat, ale ten mu nemá do života co dát- nemá žádné pevné zázemí, koníčky, má bohatou kriminální minulost.

Pro objektivní posouzení prostředí u matky ani u otce nemám dost podkladů. Otec mi sice předal jakousi audionahrávku, kde je silný hluk, hlasitý hovor několika dospělých a hudba, mnoho vulgárních výrazů. Není ale zřejmé, ze které doby tato nahrávka pochází (matčin hlas na ní patrný je, včetně oslovení) a není také jasné, zda v té době byl nezletilý v tomto prostředí. Nicméně vyšetření matčiny osobnosti a její životní postoje nevylučují, že by k takovým situacím mohlo docházet. Spíše pro potvrzení této skutečnosti svědčí, že jedno z prvních slovních spojení nezletilého je vulgární (do p.i). Každopádně vzhledem k prostředí, ve kterém se oba rodiče dlouhodobě pohybovali, je jistě nutné se na toto soustředit. Podle mého názoru je na místě zvážit stanovení dohledu nad výchovou.

Matka je osobností nezralou, sebestřednou, suverénní. Má dobré sociální schopnosti v navazování kontaktů, umí obratně využívat svou atraktivitu k tomu, aby zapůsobila dobrým dojmem. Je ale spíše povrchní, s problémy s přijetím řádu a autority. Může se vyskytnout i

uvádění nepravd a překračování norem, pokud uzná, že to je v jejím zájmu. Je zaměřena na vlastní prospěch a má tendenci ze svých neúspěchů vinit okolí, ačkoliv svou hostilitu potlačuje. Jedná málo promyšleně, ukvapeně, bezprostředně. Je ráda aktivní a nemá problém jít do konfliktu, dokáže být výbušná. Její rozumové schopnosti se pohybují v pásmu normy.

Tyto její osobnostní vlastnosti se promítají do výchovných schopností a dost je limitují. Je málo spolehlivá, jen omezeně je schopna procítnout rodičovskou zodpovědnost, dává přednost svým zájmům nad zájmy syna. Je schopna se o XXX postarat, zajistit praktickou péči (za pomoci okolí). Je schopna s ním navázat vztah, sama je v přístupu k němu bezprostřední. Je částečně schopna i rozpoznat a uspokojovat jeho vývojové potřeby. Je ale patrné, že není její jednoznačnou prioritou, chce mít ve svém životě dost prostoru pro zábavu, pro uspokojení vlastních potřeb. Její výchovnou chybou je, pokud dopustí, aby se syn pohyboval v závadovém prostředí. Také je chybou jednoznačně nedostatečné vedení chlapce- nedokáže mu dát hranice, není schopna být pro něho určující autoritou. To klade na nezletilého nadměrné nároky, zvyšuje jeho nejistotu a vede k hyperaktivitě, agresivitě (vůči dětem).

Rozumové schopnosti otce jsou průměrné, je schopen se zorientovat v běžných situacích a snaží se jít i k rozpoznání souvislostí. Jeho osobnost se jeví také jako silně problematická, akcentovaná, až s některými rysy patologie. Poruchu osobnosti nemohu jako znalec svého oboru diagnostikovat, to je věcí znalce psychiatra. Pro posouzení výchovných schopností je však důležitější, jak se osobnost promítá do jeho jednání. Nejsilněji se projevuje silný resentiment a emoční nevyrovnanost. V pozadí jsou ale také rysy antisociálních postojů (zlostnost, výbušnost, emoční plochost, sebeodcizení). Je silně podezřívavý, až vztahovačný, ze svých potíží má tendenci vinit okolí. Prožívá současně velkou zlobu a velkou úzkost. To způsobuje zvýšené vnitřní napětí, které pak vede k výbušnosti. Necítí se zavázán uvádět vždy pravdu, jedná v rámci svého prospěchu. V současné době demonstruje „napravení“ v souvislosti se silnou motivací prožívaného vztahu se synem a odpovědnosti za něj. Jeho jednání, chování a dodržování norem společnosti je pravidelně kontrolováno Probační a mediační službou, která nesignalizuje selhání. Potvrzuje se tak opravdu jeho snaha začlenit se do norem společnosti a zaměřit se na výchovu syna. Rizikem však je nezvyklá náročnost takového života a také ztráta dosavadního zázemí. To je sice samozřejmě dobrý krok, protože se jednalo o prostředí patologické, problematické. Ale zatím si její otec nedokázal nahradit jinými vztahy, aktivitami, hodnotami. Jako jedinou hodnotu ve svém životě prožívá vztah se synem. Krom toho žije podle svých slov na prožitkové rovině velmi bídě. Toto je pro syna problematický vzor mužské role (přízpůsobuje se zcela jeho zájmům a nemá mu tak mnoho co nabídnout k jeho rozvoji). Je také otázka, jak dlouho takový životní styl otci může vydržet.

Je to tedy stav žádoucí, ale je sporné, nakolik je trvalý.

Výchovné schopnosti otce jsou také limitovány jeho osobností, osobní historií, současným psychickým stavem (značná labilita) i jeho vlastním společenským začleněním. Demonstruje vůči synovi silný citový vztah, který v současné době opravdu silně prožívá. Je schopen upřednostnit jeho zájmy nad svými. To vše se ale zatím jeví jako velmi křehké, nestabilní. Je schopen se s dopomocí své matky dobře postarat po materiální stránce, zajistit základní péči o *XXY*. Je také – a to lépe než matka- chlapce vést a částečně mu dávat hranice. Rozpozná jeho vývojové potřeby a vcelku obratně je dokáže uspokojovat (podnětová stimulace, rozvoj řeči). Výchovnou chybou jsou velmi volné hranice, které chlapci dává. Vůdčí v páru je chlapec, otec se mu přizpůsobuje. Výchovnou chybou je slabé vedení, nedává mu při společném trávení času vzor plně realizované mužské role (např. příklad nějaké činnosti). Jeho výchovné schopnosti tedy celkově lze popsat jako oslabené.

Vztah obou rodičů k nezletilému je kladný. *U matky* se jedná spíše o přirozený cit na pudové bázi, přijímá jej jako jednu z příjemných věcí ve svém životě, která jí občas přinese i nežádoucí starosti, zátěž. Dokáže ale také myslet na jeho potřeby a částečně se jim přizpůsobit. Dítě je pro ni současně i zdrojem určitého postavení, prestiže. *Vztah otce* k nezletilému je až idealizovaný, je pro něho v současném životě prioritou. V pozadí je jako potřeba přijetí, citového naplnění, tak i potřeba prestiže, důležité pro něho je obstát ve své roli a tak se i obhájit před světem. Silným motivem je v současné době i jeho prožívaná rivalita v s matkou v rodičovské roli- chce dokázat, že on je lepší vychovatel, má své dítě raději.

Nezletilý má oba své rodiče rád. Je v obou vztazích (více s matkou) dominantní, má více moci, než by v jeho věku bylo zdravé. Nejistila jsem, že by byl více emočně fixován na některého z nich. Otcovu autoritu o něco více respektuje.

Osobnost nezletilého nedokáži zatím v jeho věku popsat, vyvíjí se. Jeví se jako živé, aktivní dítě s projevy, odpovídajícími věku. Není v žádné oblasti výrazněji opožděný, mírně stagnuje jen nácvik hygienických návyků. Je zvyklý na svou volnost i dominanci ve vztahu s dospělými, proto si prosazuje své. Potíže má pak ve vztahu s vrstevníky, ale zatím výrazně překračující věkovou normu.

Ovlivňování nezletilého dospělými proti druhému rodiči jsem při vyšetření ne zjistila a nejsou zde ani žádné známky takového jevu. Dítě mezi rodiči bez potíží přechází, pomocná je v tom postava babičky- otcovy matky. Naopak na dítě rozhodně negativně působí spory a konflikty rodičů, zejména není vhodné, aby jim byl přítomen. Při takových sporech pravděpodobně matka bude působit jako slabší (ač to tak ve skutečnosti není, psychicky je silnější ona), a to by mohlo v synovi vyvolat potřebu ochrany a potřebu postavit se na její

stranu. Otec zase má méně zpracovanou skutečnost společného rodičovství, je vůči matce velmi kritický a prosakuje jeho vysoké napětí, zejména v situaci, kdy jej matka provokuje. Mohl mít v budoucnosti i tendenci v tomto „boji“ využívat nezletilého. Zatím se to jeví jako potenciální, neprokázané riziko (i vzhledem k věku dítěte).

Celkově se prostředí a výchova obou rodičů jeví jako problematické. Výhodou střídání prostředí, které chlapec pomocí babičky dost dobře snáší, paradoxně může být, že to rodiče udržuje ve vzájemné rivalitě a v aktivitě vůči chlapci. Takto se jejich možnosti, které jsou omezené, během doby, kdy je syn u nich, uplatňují více. Ani jeden z nich by podle mého názoru nebyl schopen starat se o dítě s takovým nasazením, pokud by jej měl v samostatné péči kontinuálně delší dobu. Také je prostředí druhého rodiče určitou pojistkou, pokud by jeden v budoucnosti selhal. Což není vyloučené u obou. Proto je dobré, aby si chlapec vytvořil silnou základní vazbu k oběma. Samozřejmě střídání prostředí má i své nevýhody. Nezletilému se v tomto věku nemusí vytvořit pocit stabilního zázemí, domova. Může to v současnosti přispívat k jeho instabilitě, hyperaktivitě, živosti (i když na té má podle mého názoru větší podíl styl rodičovské výchovy bez pevného vedení a hranic). V budoucnosti to může narušit jeho pocit životní zakotvenosti a jistoty. Zatím ale přechody zvládá bez potíží a významnou kladnou roli v tom podle mého názoru hraje matka otce, která je i určitým „nárazníkem“ mezi rodiči.

Odpovědi na předložené otázky

1. Jaké jsou rodičovské kompetence rodičů (jejich výchovné schopnosti, schopnosti akceptovat právo druhého rodiče podílet se na výchově nezletilého a stýkat se s ním, schopnost vcítit se do potřeb nezletilého, apod.), zda jsou něčím omezené a jak?

Rodičovské kompetence matky jsou podstatně snižené. Chybí prožívání a realizace faktické plné zodpovědnosti za vývoj a výchovu dítěte. Je jen omezeně schopna upřednostnit zájmy dítěte nad zájmy svými. Je schopna zabezpečit základní péči o syna, je ve své roli suverénní, je schopna s určitým omezením vnímat jeho vývojové potřeby a uspokojovat je, dítěti se přizpůsobit. Její výchovné schopnosti jsou snižené zejména v ohledu vedení syna a dáváním mu hranic. Výchovnou chybou by bylo, pokud by se to dalším sociálním šetřením zjistilo, pokud by synek pobýval v nevhodné společnosti dospělých- na to upozorňuje otec, nejsou k tomu přímé důkazy, ale některé chování chlapce k tomu poukazuje. Otce jako vychovatele je schopna respektovat, jeho péči a pomoc jeho matky do jisté míry vítá jako odlehčení.

Rodičovské kompetence otce jsou podstatně snižené. Je problematickou osobností, vyznačující se zejména emocionální labilitou, problematickou minulostí a možnými antisociálními postoji (nepevnými normami a hodnotami). To se zatím do přímého působení na chlapce nepromítá. Je ale otázka, nakolik je současný stav, kdy se otec ukáznil a v rámci výchovy se naplno angažuje, udržitelný. Otec je schopen zajistit praktickou péči o potřeby syna (za pomoci své rodiny), je schopen jej částečně rozvíjet. Jeho vedení je slabší, málo důsledné, ale snaží se mu dát alespoň nějaké hranice. S matkou v její roli vychovatele rivalizuje, je přesvědčen o nevhodnosti jejího působení na syna, a proto ji i málo uznává. Zatím není velká perspektiva v tom, že by mohl být chlapci vhodným identifikačním vzorem mužské role (sám se teprve učí takovou roli v rámci většinové společnosti plnit).

2. Jaká je osobnost nezletilého, jaký vztah má k prostředí, ve kterém žije, zda a jak vnímá rozpory mezi rodiči, apod. ?

Osobnost nezletilého se vyvíjí, zatím se jeví jako temperamentní, živý, aktivní chlapeček, který má přirozený zájem o poznávání světa. Svými projevy odpovídá věku. Dokáže se bez potíží pohybovat v obou prostředích rodičů i v prostředí prarodičů z otcovy strany. Zvládá i přechody mezi nimi. Byl svědkem konfliktů mezi rodiči, ale v jeho projevech se zatím tyto zážitky neodrážejí. Snad jen v tom, že se snaží prosadit, možná i kopíruje způsoby prosazení se silou, konfliktním způsobem. Nevhodný vzor rodičů (nedokáže spolehlivě určit, kterého, ale pravděpodobněji je matka) se odráží v jeho používání vulgárního výrazu.

3. Jaký vztah mají rodiče k nezletilému a naopak?

Oba rodiče mají své dítě rádi. Ze strany matky se jedná o přirozený cit na pudovém základě, přijímá jej jako příjemné rozptýlení a částečně naplnění ve svém životě. Ze strany otce se jedná o velmi akcentovaný vztah, který pro něho v současném životě představuje prioritu a má pro jeho další vývoj hluboký význam. Promítá do vztahu s ním velké ambice, naděje, je pro něho motivací ke změně životního stylu. Také je vztah s ním velkým zdrojem prestiže, potřebuje dokázat světu i sobě, že tuto roli zvládne.

Nezletilý má přirozený blízký bezprostřední vztah k oběma rodičům a žádného z nich nepreferuje.

4. Jaký je vztah mezi rodiči, zda jsou schopni spolu komunikovat a spolupracovat při péči o nezletilého?

Vztah mezi rodiči je nadále napjatý, i když se oba aktivně snaží vyhnout konfliktům. Oba sdělují, že s druhým rodičem nechtějí mít nic společného. Matka sice demonstruje rozumnější postoj s uvědoměním, že musí otce respektovat, ale někdy se nevyhne provokaci (možná i neuvědoměle).

Jejich schopnost komunikace a spolupráce při péči o nezletilého je velmi malá. Zejména ze strany otce se do interakcí promítá silné napětí, které, pokud se setkají, vede často ke konfliktu. Jsou schopni si synka i základní informace o něm předávat přes třetí osobu - babičku.

5. Zda některý z rodičů negativně ovlivňuje nezletilého proti druhému rodiči?

Nejistila jsem negativní ovlivňování nezletilého vůči druhému rodiči z žádné strany.

6. Uvést případná další zjištění.

Dovoluji si vyjádřit názor, že výchovné schopnosti obou rodičů jsou omezené a jsou zde některé známky možnosti nezdravých vlivů prostředí rodičů na nezletilého. Proto bych doporučila soudu úvahu o stanovení dohledu nad výchovou.

V Chocni 3.12. 2020

Znalecká doložka

Znalecký úkon jsem provedla jako znalec jmenovaný rozhodnutím Krajského soudu v XXX dne 26.3.1999 XXX pro základní obor školství a kultura, odvětví psychologie. Jsem si vědoma následků vědomě nepravdivě podaného znaleckého posudku. Znalecký úkon je zapsán pod poř. č. XXX znaleckého deníku. Znalečné a náhradu nákladů účtuji připojenou likvidací.

1 XXX

